Opinie

“Een ‘trendbreuk’ hoeft helemaal geen drama te zijn”

Opinie

Alexander Claeys, voorzitter van BioForum, plaatst in een opiniestuk enkele kanttekeningen bij het VILT-artikel over de jaarvergadering van MCC en de daling van het aantal melkveehouderijen. “Verschijnt er eindelijk een teken aan de horizon dat het genoeg is, meer dan genoeg voor de boeren, het land en het milieu?”, stelt hij zich de vraag.

4 APRIL 2024 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2024 21:00

Naar aanleiding van de voorstelling van het jaarrapport voor de melksector in VILT van woensdag 3 april is sprake van enige onrust over de stopzetting van melkveebedrijven in het eerste kwartaal van 2024. In het artikel geeft de voorzitter van MCC een aantal bemerkingen die op het eerste gezicht logisch en acceptabel lijken maar mijns inziens toch wat nuance kunnen gebruiken.

duiding

Trendbreuk: Aantal melkveehouders neemt sterk af

2 APRIL 2024

Eerst misschien de cijfers die indrukwekkend zijn. De totale melkproductie in Vlaanderen bedraagt namelijk 3,08 miljard liter en wordt geproduceerd door zo’n 3.500 melkveebedrijven. Een eerste vaststelling is dat het aantal melkveebedrijven al een paar jaar achteruit loopt en toch produceren we meer melk. Dit betekent dat de bedrijven die blijven, groter worden en de plaats innemen van degenen die verdwijnen. Dit zijn meestal boeren die einde loopbaan zijn en mits geen opvolgers de schop aan de wilgen hangen. De ratrace naar meer koeien op beperkte oppervlaktes is bij dezen ingezet.

De voorzitter van MCC heeft het over vruchtbare landbouwgronden die, zoals de onze, de plicht hebben om de wereld te voeden volgens het FAO. Met een zelfvoorzieningsgraad van 110 procent lijkt dat alvast een moeilijke taak. Laten we echter eens de term zelfvoorzienend bekijken want met 3,08 miljard liter melk is die 110 procent wel fel onderschat. Wellicht gaat het hier niet over wat de Vlaming jaarlijks aan melk en melkproducten consumeert maar eerder wat de voedingsindustrie nodig heeft om haar exportmodel verder te kunnen uitbouwen. En dan is 110 procent inderdaad niet overdreven.

Dat we dit doen op één van de meest vruchtbare gronden ter wereld is misschien niet zo wijs, aangezien op die manier ongeveer 70 procent van die gronden wordt gebruikt om dierenvoeding te telen om naast vlees ook die reusachtige plas melk te kunnen produceren. Daarmee hypothekeren we onze eigen voedselvoorziening. Bovendien zien we dat de boeren hier geen cent rijker van worden, integendeel ze zitten weer in een pure vazalrelatie, niet tegenover de adel maar tegenover de almachtige agro-business.

> **We hypothekeren onze eigen voedselvoorziening door 70 procent van onze grond te gebruiken om dierenvoeding te telen**

Alexander Claeys - Voorzitter BioForum

De waarheid is dat die vruchtbare gronden niet worden ingezet voor lokale voedselvoorziening maar enkel ten dienste staan van een mondiaal handelssysteem dat volgens de voorzitter van MCC hier in Vlaanderen een moeilijke toekomst tegemoet gaat. Met name de 3,08 miljard liter zou wel eens de limiet kunnen zijn.
Ik neem aan dat de voorzitter van MCC goed heeft nagedacht vooraleer hij deze quote “het zou goed kunnen dat we dit niveau nooit meer aantikken” op de agrarische sector heeft losgelaten. Betekent dit dat er eindelijk een teken verschijnt aan de horizon dat het genoeg is, meer dan genoeg voor de boeren, het land en het milieu. Waarschijnlijk wel en enkel om de eenvoudige reden dat er gewoon geen rek meer zit op verdere groei op dit kleine lapje grond.
Dit hoeft absoluut geen drama te zijn. Ik geloof heel sterk dat we het, gezien onze wereldwijde reputatie van slimme, harde werkers, met zijn allen over een andere boeg kunnen gooien. De richting wordt duidelijker, namelijk meer inzetten op lokale voedselvoorziening in verhouding met de grond die ons is toegestaan. We kunnen en moeten dit waarmaken op een duurzame manier op onze vruchtbare landbouwgrond. Daar is zeker een fatsoenlijke boterham mee te verdienen zoals we zien in de bio-sector. Er kan pas sprake zijn van een trendbreuk als we die richting inslaan en de jonge boeren op die manier een sterkere basis bieden voor hun toekomst.

Met dit opiniestuk wil de auteur een bijdrage leveren aan het maatschappelijk debat. De auteur schrijft in eigen naam en is verantwoordelijk voor de inhoud van de tekst.

De auteur

Alexander Claeys is voorzitter van BioForum, de sectororganisatie van de biologische landbouw en -voeding.

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy

Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada